

1. Hafta

Latince'nin Kısa Tarihçesi:

Latince, Eski Yunanca ile birlikte Eskiçağ'da Akdeniz havzasının kültür ve uygarlık dili olmuştur. Köken ve biçimsel olarak Hint-Avrupa dil ailesine ait olan bir dildir. İÖ 7. yüzyıla dek orta İtalya'da bulunan Latium Bölgesindeki halkların dili olan Latince, Roma'nın cumhuriyet ve özellikle imparatorluk dönemlerinin ardından devlet dili olarak etkinlik alanını da genişletmiştir. Latin alfabesinin ortaya çıkışında izlenen Eski Yunan etkileri, edebiyatının gelişiminde de daima kendini hissettirmiştir. Özellikle, geç Cumhuriyet Dönemi ve İmparatorluk Döneminde Roma'nın tüm Akdeniz kıyılarını egemenliğine aldığı süreçte verilen edebiyat eserleri Latin dili açısından oldukça önemlidir. Örneğin; Caesar ve Cicero'nun, ardından Sallustius, Catullus, Lucretius, Vergilius, Horatius ve Ovidius'un eserlerinde kullandıkları biçimiyle Latince, günümüzde öğretilen "Klasik Latince" için temel kaynakları oluşturmaktadır. Tarihsel olarak *ca.* İÖ 1.- İS 2. yüzyıl sürecine yerleştirilebilecek bu yazarlar döneminin ardından kullanılan Latin dilinde kurallardan sapmalar ve daha sonraları değişimler izlenmiştir. Daha sonra ise, Rönesans sürecindeki hümanizma akımında klasik kültür canlandırılmaya çalışılmış ve bu çalışmalar kapsamında "Klasik Latince" grameri ve kelime hazinesini yeniden ele alınmıştır. Günümüzde ise, yaşayan Batı dillerinin kelime hazinesi, morfolojisi, üslup özellikleri Latince ile derinden ilişkilidir.

Latince alfabe ve Fonetik:

Latince abecesinde 24 harf bulunur.

Harf	A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M
	a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m
Okunuşu	a	b	k	d	e	f	g	h	i/y	k	l	m
Harf	N	O	P	Q	R	S	T	V	X	Y	Z	
	n	o	p	q	r	s	t	v	x	y	z	
Okunuşu	n	o	p	ku	r	s	t	u	ks	ü	z	